

عنوان مقاله:

اثر کورکومین بر ذخیره تخمدان موش صحرایی به دنبال آسیب ایسکمیک ریپرفیوژن

محل انتشار:

مجله زنان، مامایی و نازایی ایران، دوره 25، شماره 7 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

عباس شاهی - استادیار گروه بیولوژی و علوم تشریح، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی، یزد، ایران.

مینا ملک پور افشار - کارشناس ارشد علوم تشریح، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی، یزد، ایران.

مریم یادگاری - استادیار گروه بیولوژی و علوم تشریح، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی، یزد، ایران.

علیرضا طالبی - استاد گروه بیولوژی و علوم تشریح، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی، یزد، ایران.

ابوالقاسم عباسی سرچشمه - کارشناس ارشد علوم تشریح، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی، یزد، ایران.

محمود وکیلی - دانشیار گروه پزشکی اجتماعی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی، یزد، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه: آسیب ایسکمی- پرفیوژن مجدد، یک مشکل مهم برای پیچ خوردگی تخمدان است و به طور کلی در اثر آسیب گونه های فعال اکسیژن ایجاد می شود. عوامل آنتی اکسیدانی مانند کورکومین ممکن است تخمدان ها را در برابر آسیب ناشی از رادیکال های آزاد اکسیژن محافظت کند. مطالعه حاضر با هدف بررسی اثرات کورکومین در برابر آسیب ایسکمی- ریپرفیوژن مجدد تخمدان (I/R) از طریق ارزیابی پارامترهای بیوشیمیایی و هیستوپاتولوژیک انجام شد. روش کار: ۳۶ سر موش صحرایی ماده نژاد ویستار (۲۵۰-۲۰۰ گرم) به ۶ گروه آزمایشی کنترل، شام، تورشن (۳ ساعت ایسکمی)، تورشن و دتورشن (۳ ساعت ایسکمی و ۳ ساعت خون رسانی مجدد) و گروه های درمان ۱ و ۲ (به ترتیب ایسکمی ۳ ساعت، خون رسانی مجدد ۳ ساعت و سپس تزریق داخل صفاقی ۱۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم کورکومین ۵/۰ ساعت قبل از دتورشن و ۵/۰ ساعت بعد از دتورشن) تقسیم شدند. تست مالون دی آلدئید (MDA) با خون گیری از رت ها و کیت مخصوص انجام شد. پس از مقطع گیری از تخمدان رنگ آمیزی با روش هماتوکسیلین و ائوزین (H&E) جهت ارزیابی هیستوپاتولوژیک تخمدان انجام شد. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS (نسخه ۱۸) و آزمون های آماری واریانس یک طرفه و کروسکال ویلیس انجام شد. میزان p کمتر از ۰/۰۵ معنی دار در نظر گرفته شد. یافته ها: میزان MDA در گروه های تورشن و دتورشن در مقایسه با سایر گروه ها تفاوت معنی داری را نشان داد (۰/۰۰۱ > p). در ارزیابی هیستوپاتولوژیک تعداد فولیکول های تخمدان در مراحل مختلف رشد در گروه های تورشن و دتورشن نسبت به گروه های کنترل، شام و درمان کاهش معنی داری را نشان داد (۰/۰۰۱ > p)، اما بین گروه های درمان تفاوت معنی داری مشاهده نشد. تعداد جسم زرد در گروه های درمان، تورشن و دتورشن در مقایسه با گروه های کنترل و شام کاهش معنی داری داشت (۰/۰۰۱ > p). نتیجه گیری: کورکومین احتمالاً از طریق خاصیت آنتی اکسیدانی و ضدالتهابی خود، عملکرد تخمدان را به دنبال آسیب ناشی از ایسکمیک- ریپرفیوژن حفظ می کند.

کلمات کلیدی:

ایسکمی، تخمدان، ریپرفیوژن، کورکومین، موش صحرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1541558>

